

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
DINSDAG 1 MEI 1883

Getrouwd:
Smilde, 27 April 1883.

JAN BOXEN en ANNECHIEN THEISENS.

Smilde – Rustende Schutterij.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van Smilde roepen op **alle mannelijke ingezetenen**, die op den eersten Januari jongstleden hun **25ste** jaar zijn ingetreden (en dus geboren zijn in het jaar 1858), om zich nà den 15den Mei en vóór den 1sten Juni 1883 ter Gemeente-Secretarie **voor de Schutterij** te doen inschrijven.

BOELKEN, Burgem.
S. KOOGER, Secretaris.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
WOENSDAG 2 MEI 1883

Ingezonden Stuk.

Een Drentsche philanthropische instelling.

Aan de onderwijzersgezelschappen in Drente is dezer dagen door het onderwijzersgezelschap “Smilde” de volgende belangrijke circulaire verzonden, waarop zij, door plaatsing in de blad, de aandacht wenschen te vestigen, niet alleen van de Drentsche onderwijzers, maar ook van alle, die belang stellen in het onderwijs en de onderwijzers.

*Aan
de onderwijzers in Drente.*

’t Is een treurig feit, dat telkens voor de nagelaten betrekkingen van onderwijzers een beroep moet gedaan worden op de algemeene liefdadigheid.

Wel zijn er verzekeringsmaatschappijen, maar daarvan zijn de premiën en contributiën zoo hoog, dat de meeste onderwijzers, men den besten wil ter wereld daarvan geene leden kunnen worden. En zoo staan ze dan voor ’t geval, dat bij hun overlijden hunne betrekkingen onverzorgd, en aan de openbare liefdadigheid overgelaten, achterblijven.

Moet deze toestand nog langer blijven voortduren? En wie zijn in de eerste plaats geroepen verbetering aan te brengen?

Deze vragen werden op de laatste vergadering van het onderwijzersgezelschap “Smilde” ter sprake gebracht. De aandacht werd, daar verhooging der uitkeeringen van ’t Drentsch weduwen- en weezenfonds niet te verwachten is, gevestigd op het “Nassaufonds”, dat, ontstaan door een legaat van wijlen den heer *Nassau*, zich ten doel stelt Drentsche onderwijzersweduwen en weezen te ondersteunen, wier inkomsten minder dan f 300 jaarlijks bedragen.

Het fonds kan echter weinig doen – de uitkeeringen bedragen thans voor elke weduwe slechts f 15 – want het kapitaal, waarover het beschikt, is te klein om meer uit te keeren.

Dat kapitaal te vermeerderen is dus in het belang van vele onderwijzers, en toch – wat wordt er door hen voor gedaan?

’t Is waar, veel kunnen *enkelen* ter verbetering niet doen; maar laten *allen* de handen ineen slaan. Dan zal ook hier blijken, dat eendracht macht maakt! Als allen, onderwijzers zoowel als hoofden van scholen, jaarlijks eene kleine som bijdragen, dan kunnen langzamerhand de uitkeeringen van meer betekenis worden.

Zal er één Drentsch onderwijzer zijn, die zich aan deze nuttige zaak zal willen onttrekken? Neen zeker! Hij, die bij zijn overlijden de zijnen onbekommerd kan achterlaten, zal gewis iets voor zijnen minder met aardsche goederen bedeedden college over hebben, en deze zal ongetwijfeld doen wat hij kan, bedenkende, dat elke gestorte gulden op den duur veelvoudig tot de zijnen terugkeert.

Gaan dan de onderwijzers zelve voor, dan kan men meer verwachten, dat het fonds ook de aandacht van anderen zal trekken en dat misschien een enkele buiten de onderwijzers – zooals reeds geschied is – zich geroepen gevoelt de philanthropische inrichting te steunen.

Ten einde een begin van uitvoering aan bovengenoemde denkbeelden te geven en in de hoop, dat het voorbeeld in geheel Drente navolging zal vinden, heeft het onderwijzersgez. “Smilde” in zijne laatste vergadering *met algemeene stemmen* besloten, dat elk lid voor dit jaar eene som van f 1.50 in het fonds zal storten.

In ’t belang van hen, die reeds uit het fonds trekken, of dit eenmaal zullen doen, noodigen wij u dringend uit op deze of eenige andere wijze de liefdadige instelling, het “Nassaufonds” te steunen.
Smilde, April 1883.

Namens het onderwijzersgez. “Smilde”,
de secretaris, G.B. STAAL.